

Kohtuasi C-313/22**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

11. mai 2022

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Elegktiko Synedrio (Kreeka kontrollikoda)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

28. jaanuar 2022

Apellant:

ACHILLEION, piiratud vastutusega hotelliettevõtte

Vastustaja:

Elliniko Dimosio (Kreeka riik)

Põhikohtuasja ese

Apellatsioonkaebus, mis esitati Kreeka kontrollikoja ühe koja otsuse peale, millega jäeti rahuldamata kaebus, mille äriühing esitas majanduse, konkurentsi ja laevanduse riigisekretäri tehtud finantskorrektsiooni otsuse peale.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELTL artikli 267 alusel esitatud eelotsusetaotlus käsitleb riigisisest õigusnormi, milles on ette nähtud abi saanud ettevõtte kinnisvara üleandmise absoluutne ja pikaajaline keeld.

Eelotsuse küsimused

Esimene küsimus:

Kas kooskõlas sätetega, mis sisalduvad: i) määruse nr 1260/1999 artikli 30 lõigetes 1, 3 ja 4 ning määruse nr 1685/2000 eeskirja 1 punktis 1.9; ii) määruse

nr 70/2001 artikli 4 lõikes 3; ja iii) määruse nr 1260/1999 artiklis 38 ja artikli 39 lõikes 1, määruse nr 438/2001 artiklis 4, määruse nr 448/2001 artikli 2 lõikes 2, määruse nr 2988/1995 artikli 1 lõikes 2 ning määruse nr 659/1999 artiklis 14, kujutab abi saanud ettevõtte müük koos selle kinnisvaraga automaatselt sellesse ettevõttesse kaasrahastatava investeeringu tegemise tingimuste nii olulist muutumist, et see põhjendab iseenesest niisugust riigisisest õigusnormi nagu see, mis on sätestatud ministrite ühise dekreeedi nr 192249/EYS 4057/19.8.2002 (ministrite ühine dekreet nr 9216/EYS 916/12.2–18.2.2004) artikli 18 lõikes 5, milles on sätestatud abi saanud ettevõtte kinnisvara pikaks ajavahemikuks üleandmise absoluutne keeld, vastasel juhul tühistatakse abi andmise otsus täielikult või osaliselt ja makstud riigiabi tuleb täielikult või osaliselt tagastada?

Teine küsimus:

Kas sätteid, mis sisalduvad: i) määruse nr 1260/1999 artikli 30 lõikes 4; ii) määruse nr 70/2001 artikli 4 lõikes 3 ja piirkondliku riigiabi andmise juhendi punktis 4.12, osas, mis on seotud abi saanud väikese ja keskmise suurusega ettevõtete kestvuse põhimõttega; iii) määruse nr 1260/1999 artiklites 38 ja 39, määruse nr 448/2001 artikli 2 lõikes 2, määruse nr 2988/1995 artikli 1 lõikes 2, artiklites 2 ja 4 ning määruse nr 659/1999 artiklis 14, tuleb tõlgendada nii, et abi saanud ettevõtte kinnisvara ja ettevõtte enda müük tema aktsionäride vahelise äriühingusisese kokkuleppe kontekstis selle ettevõtte kasumlikkuse tagamiseks ei too kaasa kaasrahastamise tehingu olulist muutust või alusetut eelist ühele poolele ega kujuta endast seega õigusnormide rikkumist või abi tagastamise alust, tingimusel, et investeeringu tegemise tingimusi ei muudeta ning et üleandmisele kohaldatakse õigusraamistikku, mille alusel vastutavad võõrandaja ja omandaja solidaarselt üleandmise hetkel olemas olnud võlgade ja kohustuste eest?

Kolmas küsimus:

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 17, 52 ja 53 ning õiguskindluse põhimõte, koostoimes EIÕK (esimese) lisaprotokoli artikliga 1 nõuavad, et saavutataks õige tasakaal määruse nr 1260/1999 artikli 38 [lõike 1] punktis h ja artikli 39 lõikes 1, määruse nr 448/2001 artikli 2 lõikes 2, määruse nr 2988/1995 artiklis 4 ja määruse nr 659/1999 artiklis 14 sätestatud finantskorrektsiooni ja abi tagasinõudmise meetmete ja abi saaja õiguse „vara“ kaitsele vahel, tuues kaasa abi saaja osalise või täieliku vabastamise ka juhul, kui tuvastatakse finantseeritud tegevuse oluline muutus või äriühingu üleandmisest tulenev alusetu rikastumine?

Euroopa Liidu õiguse asjakohased sätted

ELTL artikli 108 lõiked 3 ja 4 ja artikkel 109.

Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“): artiklid 16, 17, artikli 52 lõiked 1 ja 3 ning artikkel 53.

EIÕK esimene lisaprotokoll: artikli 1 lõige 1.

Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT 1995, L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340): artikli 1 lõige 2, artiklid 2, 4 ja 5.

Nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta (EÜT 1999, L 161, lk 1; ELT eriväljaanne 14/01, lk 31): põhjendused 4, 5, 7, 26, 27, 41, 43 ja 57 ning artikkel 8, artikli 30 lõiked 1, 3 ja 4, artikkel 38 ja artikli 39 lõige 1.

Komisjoni 28. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) 1685/2000, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses struktuurifondide kaasfinantseeritavate meetmetega seotud kulutuste abikõlblikkusega (EÜT 2000, L 193, lk 39; ELT eriväljaanne 14/01, lk 122), mida on muudetud komisjoni 10. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 448/2004: lisa eeskiri 1.

Komisjoni 2. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 438/2001, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad juhtimis- ja kontrollisüsteemi kohta seoses struktuurifondidest antava abiga (EÜT 2001, L 63, lk 21; ELT eriväljaanne 14/01, lk 132): artikkel 4 ja artikli 7 lõige 3.

Komisjoni 2. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 448/2001, millega nähakse ette nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad finantskorrektsioonide tegemise korra kohta struktuurifondidest antavas abis (EÜT 2001, L 64, lk 13; ELT eriväljaanne 14/01, lk 155): artikli 2 lõige 2.

Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999 (ELT 2006, L 210, lk 25): artikli 105 lõige 1 ja artikkel 107.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 1999. aasta määrus nr 1783/1999 Euroopa Regionaalarengu Fondi kohta (EÜT 1999, L 213, lk 1; ELT eriväljaanne 14/01, lk 102).

Komisjoni 12. jaanuari 2001. aasta määrus (EÜ) nr 70/2001, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele antava riigiabi suhtes (EÜT 2001, L 10, lk 33; ELT eriväljaanne 08/02, lk 141): artikli 4 lõige 3.

Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999 millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 [nüüd ELTL artikkel 108] kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339): artiklid 1 ja 14.

Piirkondliku riigiabi andmise juhend (EÜT 1998, C 74, lk 9; ELT eriväljaanne 08/01, lk 226): punktid 4.12 ja 4.14.

Riigisisese õiguse asjakohased sätted

Kreeka põhiseadus: artikli 5 lõige 1, artikli 17 lõige 1 ja artikli 25 lõike 1 punkt d.

Seadus nr 3016/2002 ettevõtte juhtimise, töötasude ja muude sätete kohta (FEK A' 110): artikkel 35.

Majandus- ja rahandusministri otsus nr 179846/EYS.2830/26.6.2002 (FEK B' 999).

Majandus-, rahandus- ja arenguministri ühine otsus (KYA) nr 192249/EYS 4057/19.8.2002 (FEK B' 1079), mida muudeti ministri otsusega nr 9216/EYS 916/12.02.–18.02.2004: artiklid 1–5, artiklid 8–14 ja artikkel 18.

Tsiviilseadustiku artiklid 477 ja 479.

Presidendi dekreet (edaspidi „presidendi dekreet“) nr 178/2002, „Töötajate õiguste kaitse meetmed äriühingute, ettevõtete või äriühingute või ettevõtete osade ülemineku korral kooskõlas nõukogu direktiiviga 98/50/EÜ“ (FEK A' 162): artikkel 1, artikli 2 lõike 1 punktid a ja b, artikli 3 lõige 1 ja artikli 4 lõiked 1 ja 2.

Asjaolude ja menetluse lühiülevaade

- 1 Lääne-Makedoonia piirkonna peasekretäri otsusega nr 4334/14.7.2004 lisati tehing nimega „Toetus Lääne-Makedoonia piirkonna väikese ja keskmise suurusega ettevõtetele turismisektoris, II teade“ Lääne-Makedoonia piirkonna 2000–2006 rakenduskava, mida reguleerivad määrused nr 1260/1999 ja nr 70/2001, meetme 4.2 „Toetus – tagastamatu abi mikro-, väikese ja keskmise suurusega ettevõtetele ning kohalike toodete edendamine“ alla.
- 2 Selles kontekstis esitas äriühing „Gousios V. – Ntagkoumas G. AXE“ Lääne-Makedoonia piirkonnale 10. mail 2004 taotluse, millega ta palus, et ta kaasataks eespool viidatud investeerimistehingusse ühe hotelli renoveerimiseks ja kaasajastamiseks Grevena linnas.
- 3 Lääne-Makedoonia piirkonna peasekretäri otsusega nr 529/27.1.2005 kiideti heaks kõnealuse äriühingu poolt tema hotelli „AIGLI“ renoveerimiseks ja kaasajastamiseks tehtav investeering ja see lisati väikese ja keskmise suurusega ettevõtete abikavasse ning „Turismi“ käsitlevasse jaosse, kogusummas 201 900 eurot, millest abisumma moodustas kokku 90 000 eurot. Kulude finantseerimise alguskuupäevaks määrati 10. mai 2004 ja lõpetamise tähtjaks määrati 18 kuud alates finantseerimise heakskiitmise kuupäevast.
- 4 Investeeringu ese koosnes olemasoleva hotelli hoonete ehitamisest, parandamisest ja renoveerimisest ja hotellisisustuse ning energiat säästva süsteemi tarnimisest. Projekti lõpuleviimine oleks loonud kolm uut töökohta.

- 5 Viidatud otsust nr 529/27.1.2005 muudeti seoses abi saava ettevõtte omakapitaliosalusega tema 20.9.2006 esitatud taotluse alusel ning lõpetamise otsuses nr 60654/2797/8.6.2006 tuvastati, et heakskiidetud materiaalne vara teostati ettenähtud ajavahemikus ning et loodi kolm uut töökohta.
- 6 Kõnealuse projekti suhtes läbi viidud kontrolli põhjal koostas töörühm 5. novembril 2009 kontrolliaruande, milles ta tegi ettepaneku nõuda lõplikult vahendite saajalt tagasi toetuse kogusumma 90 000 eurot. Seda summat ei peetud nõuetekohaseks, sest abi saanud hotelliga „AIGLI“ seotud raamatupidamisarvestuse ja tegevuslitsentside analüüsi põhjal leiti, et apellant andis selle 9.11.2006 üle piiratud vastutusega äriühingule „Gousios Vaios – S.r.l.“ ning et järelikult ei peetud kinni kohustusest abi saanud ettevõtte kinnisvara mitte üle anda viie aastase ajavahemiku jooksul alates investeeringu lõpetamise otsuse kuupäevast, mis rikkus viidatud otsuse nr 529/27.1.2005 artikli 7 lõiget 7 (mis sisaldab sama õigusnormi, mis on sätestatud ministrite ühise dekreeidi nr 192249/EYS 4057/2002 artikli 18 lõikes 5).
- 7 Viidatud kontrolliaruande edastati apellandile, kes esitas vastuväited, mis lükati Lääne-Makedoonia piirkonna peasekretäri otsusega tagasi.
- 8 Memorandumis 222/19.7.2010, mille pädev teenistuja edastas majanduse, konkurentsi ja laevanduse riigisekretärile vastuseks apellandi taotlusele muuta investeerimisprogrammi lõplikku vahendite saajat, nii et uus ettevõtte, kes investeerimisprogrammi üle võtaks, oleks äriühing „Gousios Vaios S.r.l.“, teavitati apellanti sellest, et tal oli kohustus säilitada kinnisvara kuni 8.6.2011.
- 9 Samas memorandumis tehti ka ettepanek riigiabi summa proportsionaalseks tagasimaksmiseks, st alusetust maksest tulenevalt 82 500 euro tagasinõudmiseks, sest apellandi saadud 90 000 euro suurust toetuse kogusummat tuli vähendada summa võrra, mis vastab viiekuulisele ajavahemikule, mille vältel apellant juhtis hotelli kooskõlas kinnisvara säilitamise kohustusega.
- 10 Majanduse, konkurentsi ja laevanduse riigisekretär tegi seejärel otsuse nr 3411/A.Pl.3704/3.8.2010, millega määrati kaebajale finantskorrektsioon summas 82 500 eurot, mis vastab 75%-le Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) vahenditest ja 25%-le riigisisestest vahenditest, mis pärinevad riiklikust investeerimisprogrammist, põhjusel et rikuti viidatud ministrite ühise otsuse nr 192249/EYS 4057/2002 artiklit 18.
- 11 Apellant vaidlustas kõnealuse otsuse, esitades kõigepealt kontrollikoja esimesele kojale kaebuse, mis jäeti vaidlustatud kohtuotsusega rahuldamata.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 12 Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks kolm väidet. Esimese väitega väidetakse, et määruse nr 1260/1999 artikli 30 lõike 4 ja selle määruse rakendamiseks vastu võetud ministrite ühise otsuse nr 192249/EYS 4057/2002

artikli 18 lõiget 5 koostoimes proportsionaalsuse põhimõttega on valesti tõlgendatud ja kohaldatud osas, milles vaidlustatud otsuses leiti, et finantseeritud ettevõtte üleandmine kujutab endast antud abi tagasinõudmise automaatset alust, kontrollimata, kas investeeringut on seoses alusetu eelise rakendamise ja saamise tingimustega tegelikult oluliselt muudetud või mitte.

- 13 Apellatsioonkaebuse teises väites tuginetakse materiaalsete menetlusnormide rikkumisele, eelkõige põhjendamiskohustuse täitmata jätmisele ja vastavate tõendamiseskirjade rikkumisele, kuna vaidlustatud kohtuotsuses lükati kaebuse väited tagasi ilma, et apellandi taotlusi oleks selles osas sisuliselt analüüsitud, st et apellant ei saanud kõnealuselt üleandmisest alusetut eelist. Esiteks anti ettevõtte üle eelkõige tema kahest osanikust ühe äriühingu huvides ja see oli vajalik äriühingu kasumlikkuse majanduslikel ja tehnilistel põhjustel ja teiseks oleks see üleandmine, arvestades et tsiviilseadustiku artikkel 479 – riigisisene üldnorm, mis reguleerib ettevõtete üleandmist ja mis näeb ette, et võõrandaja jääb üleantud ettevõtte võlgade eest omandajaga ettevõtte väärtuse ulatuses solidaarselt vastutavaks – kohaldub automaatselt, igal juhul taganud, et õigusjärglasest äriühing täidab tema pikaajalisi kohustusi.
- 14 Apellatsioonkaebuse kolmas väide rajaneb sellel, et rikuti põhiseaduse artikli 5 lõiget 1, artikli 17 lõiget 1 ja artikli 25 lõike 1 punkti d, mis tagavad vastavalt ettevõtlusvabaduse ja omandiõiguse koostoimes proportsionaalsuse põhimõttega. Väidetakse, et vaidlustatud kohtuotsuses tehti viga, kui leiti, et kaebajale viidatud summas määratud finantskorrektsioon oli seaduslik, kuigi ta oli täitnud kõik võetud pikaajalised kohustused ja saadud abi eesmärk oli täidetud.
- 15 Kreeka riik palus appellatsioonkaebuse tagasi lükata.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühiülevaade

- 16 Seoses appellatsioonkaebuse esimese väitega leiab kontrollikoja täiskogu järgmist: esiteks käsitleti Euroopa Kohtu 14. novembri 2013. aasta otsuses *Comune di Ancona* (C-388/12, EU:C:2013:734) küsimust määruse nr 1260/1999 artikli 30 lõike 4 ja kestvuse põhimõtte tähendusest juhul, kui lõplikust vahendite saajast avalik-õiguslik isik osutab kontsessiooni põhjal avalikku teenust kolmandale isikule, kes on samuti avalik-õiguslik isik, mitte juhul, kui äriühing antakse üle, st kui lõplik abi saaja loovutab oma omandi täielikult ja annab selle täielikult kolmandast isikust eraisikule üle, nagu käesoleval juhul.
- 17 Teiseks tõlgendas Euroopa Kohus 8. mai 2019. aasta otsuses *Järvelaev* (C-580/17, EU:C:2019:391) asjaomaseid, kuid mitte samasuguseid sätteid, mis sisalduvad määruse nr 1698/2005 artiklis 72, kohtuasjas, milles ei käsitletud üleandmist, vaid finantseeritud varustuse üürile andmist, st mitte omandi, vaid varustuse kasutamise kontsessioonilepingut.
- 18 Kolmandaks seovad määruse nr 1260/1999 põhjendus 41 ja sama määruse artikli 30 pealkiri ja sõnastus tehingute rahastamise kestvuse põhimõttega ja

põhimõtteliselt kohaldatakse asjakohaseid riigisiseseid õigusnorme määruse nr 1685/2000 eeskirjast 1 tulenevalt finantseeringu kättesaadavusele.

- 19 Neljandaks, nagu Euroopa Kohus kinnitas 3. septembri 2014. aasta kohtuotsuses Baltlanta (C-410/13, EU:C:2014:2134, punktid 38 ja 39), on määruse nr 1260/1999 artikli 38 lõikes 1 toodud mitteammendav loetelu meetmetest, mida liikmesriigid peavad liidu finantshuvide kaitseks võtma, sealhulgas juhtimis- ja kontrollisüsteemide korraldamine (määrus nr 438/2001), et vältida, avastada ja parandada eeskirjade eiramist, samas on määruse nr 1260/1999 artiklis 39 sõnaselgelt ette nähtud, et eelkõige vastutavad liikmesriigid eeskirjade eiramise uurimise eest, meetmete võtmise eest muu hulgas ka abi rakendamise ja kontrollimise tingimusi puudutavate suuremate muudatuste avastamise korral ning nõutavate finantskorrektsioonide tegemise eest.
- 20 Viiendaks hõlmab eeskirjade eiramise mõiste määruse nr 1260/1999 artikli 38 lõike 1, artikli 39 lõike 1, määruse nr 448/2001 artikli 2 ja määruse nr 2988/1995 artikli 1 lõike 2 tähenduses iga sellega seotud liidu õiguse ja riigisisese õiguse rikkumist, mis ei ole liidu eelarvet üksnes kahjustanud, vaid mis võib seda kahjustada, ilma et tagasinõude või sanktsioonide meetmete määramisel (määruse nr 2988/1995 artiklid 4 ja 5) oleksid tingimata konkreetsed rahandusalased tagajärjed (vt 1. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus Elme Messer Metalurges, C-743/18, EU:C:2020:767, punkt 67).
- 21 Kuuendaks sisaldavad määrus nr 70/2001 ja piirkondliku riigiabi andmise juhend ka õigusnorme, mis käsitlevad toetatavate väikese ja keskmise suurusega ettevõtete kestvust kui tingimust riigi vabastamiseks kohustusest teatada Euroopa Komisjonile abikavast; nende õigusnormide võimalik järgimata jätmine kohustab riike abi ELTL artikli 108 lõike 3 ja määruse nr 659/1999 artikli 14 alusel tagasi nõudma.
- 22 Riigisisese õiguse konkreetses sätetes, mis moodustasid apellandi süüdivuse aluse, st õigusnormides, mis on kehtestatud ministrite ühises otsuses 192249/EYS 4057/2002, on ette nähtud põhimõtteliselt absoluutne keeld anda abi saaja kinnisvara üle viie aasta jooksul alates rahastamise lõpuleviimisest, millega abi taotlev ettevõtja peab nõustuma selleks, et tema taristu kaasataks kõnealusesse abikavasse.
- 23 Täiskogu leiab, et eespool viidatud õigusraamistikku tuleb tõlgendada harta artiklite 16, 17, 52 ja 53 alusel, koostoimes EIÕK (esimese) lisaprotokolli artikliga 1, mis lubavad ettevõtlusvabadusest ja omandiõigusest erandeid teha põhjendatud üldist huvi pakkuvate eesmärkide saavutamiseks, austades igal juhul proportsionaalsuse põhimõtet. Eelnevalt esitatud kaalutlustel esitab eelotsusetaotluse esitanud kohus esimese eelotsuse küsimuse.
- 24 Seoses apellatsioonkaebuse teise väitega märgib täiskogu, et apellant peab otsustavateks tingimusi, milles kõnealusete ettevõtete üleandmine toimus. Ta väidab:
 - a) et üleandmine viidi läbi tema osanike vahelise kokkuleppega ning et apellant

kui lõplik vahendite saaja andis ettevõtte äriühingule üle ühe oma aktsionäri huvides, et tagada tema majanduslik kasumlikkus ja pikaajaliste kohustuste täitmine; b) et üleandmine viidi läbi tsiviilseadustiku artiklite 477 ja 479 ning presidendi dekreedid nr 178/2002 kohaselt, mis tagavad põhimõtteliselt õigusjärglasest äriühingus töökohtade kaitse ja säilimise, kehtestades õigusjärglasest tööandja piiramatu vastutuse; ja c) et tehingu teostamise rakendus- ja majandustingimused ei muutunud määruse nr 70/2001 ja Euroopa Komisjoni piirkondliku riigiabi andmise juhendi kohaste abi eesmärkide suhtes, arvestades, et säilitati nii äriühingu tegutsemine hotellina kui ka vastavad töökohad.

- 25 Täiskogu leiab, et apellandi väiteid, mida kirjeldati eelmises punktis, tuleb analüüsida harta artiklitest 16, 17, 52 ja 53 lähtudes, koostoimes EIÕK (esimese) lisaprotokolliga 1, mida eelnevalt kirjeldati. Nendel põhjustel esitab eelotsusetaotluse esitanud kohus teise eelotsuse küsimuse.
- 26 Lisaks leiab täiskogu seoses apellatsioonkaebuse kolmanda väitega, et käesoleval juhul esinevad järgmised asjaolud: i) määruse nr 1260/1999 asjakohased sätted sisaldavad ebamääraseid ja ebaselgeid õigusmõisteid, nagu „oluline muudatus“ või „põhjendamatu eeliseisund“, mida tõlgendati esiteks 2013. aastal kohtuotsuses *Comune di Ancona* ja seejärel ühe teise määruse kontekstis 2019. aastal kohtuotsuses *Järvelaev*; ii) kõnealuste riigisisese õiguse sätete sõnastus sisaldab abi saanud äriühingu üleandmise absoluutset keeldu; iii) kõnealune üleandmine toimus äriühingu esialgsete aktsionäride vahelise äriühingusisese kokkuleppe tulemusel kasumlikkuse põhjustel, mis põhjendab põhimõtteliselt erandit asjaomase turu tavapärastest üleandmise tingimustest; iv) kõnealusele üleandmisele kohaldatakse tsiviilseadustiku artiklites 477 ja 479 ning presidendi dekreedis nr 178/2002 sätestatud tingimusi, ilma et muudetakse tegevusala ja hotellis loodud töökohti; v) abi saaja teatas üleandmisest heauskselt eelnevalt pädevale riigisisesele asutusele, kellel oli võimalik analüüsida piisava ajavaruga kõiki eeskirjade rikkumisi ja üleandmine ära hoida; ja vi) abi tagasinõudmine ei näi vastavat liidu eelarvele tekitatud konkreetse ja hinnatava kahju hüvitisele. Lisaks märgib täiskogu, et Euroopa Kohtu 26. mai 2016. aasta kohtuotsuses *Ezernieki* (C-273/15, EU:C:2016:364), milles käsitleti seotud põllumajanduse abikavasid, aga lähtuti õiguslikust kontekstist, mis ei puudutanud abi saaja poolt pikaajaliste kohustuste täitmist, kinnitati, et abi saaja ei kuulu osas, milles ta ei täida abi maksmise tingimusi (finantseerimistingimused), põhimõtteliselt harta artikli 17 kaitsealasse.
- 27 Täiskogu leiab, et käesoleva kohtuasja konkreetseid asjaolusid ja liidu teise õiguse ja riigisisese õiguse asjaomaseid sätteid tuleb analüüsida harta artiklitest 17, 52 ja 53 lähtudes, koostoimes EIÕK (esimese) lisaprotokolliga 1 ning arvestades õiguskindluse põhimõtet. Eelnevatel põhjustel esitab eelotsusetaotluse esitanud kohus kolmanda eelotsuse küsimuse.